

Torsdagen den 12 september 2013

8. Europaparlamentet påminner om att associeringsavtalen och de djupgående och omfattande frihandelsavtalen är avsedda att lyfta konkurrenskraften och de ekonomiska resultaten i partnerländerna och i EU, samtidigt som man respekterar länderna i det östliga partnerskapets ekonomiska samarbete med Ryssland på ett sätt som gynnar alla parter. Parlamentet påpekar att associeringsavtalen och de djupgående och omfattande frihandelsavtalen som sådana inte undergräver de långvariga handelsförbindelser som länderna i det östliga partnerskapet har i regionen. Parlamentet anser tvärtom att avtalen inte bör ses som oförenliga med dessa handelsförbindelser, och att alla eventuella handelstvister, utan att det påverka åtaganden från associeringsavtalen och de djupgående och omfattande frihandelsavtalen, bör lösas i enlighet med de bestämmelser och skyldigheter som Världshandelsorganisationen föreskriver. Parlamentet bekräftar än en gång att EU är berett att bistå sina partner från det östliga partnerskapet i deras integrationssträvanden, genom att ställa sig bakom en provisorisk tillämpning av berörda delar av associeringsavtalen eller de djupgående och omfattande frihandelsavtalen när de undertecknas, och att frigöra låsta inestående lån och biståndsprogram, om de villkor som ställts fullgjorts, när associeringsavtalen eller de djupgående och omfattande frihandelsavtalen har undertecknats eller paraferats samt att gå vidare med införandet av ett förenklat viseringsförfarande och möjligheterna till visumfria resor.

9. Europaparlamentet påpekar att en europeisk integration kräver majoritetens stöd i länder som väntar på att få parafera eller underteckna associeringsavtal. Parlamentet uppmanar trots detta kommissionen och utrikestjänsten att öka insatserna för att främja det östliga partnerskapets synlighet och dess fördelar hos den breda allmänheten i partnerländerna som ett sätt att konsolidera den politiska konsensusen rörande deras europeiska val. På kort sikt vill parlamentet se att man utvecklar och lanserar en bred kampanj för att informera allmänheten i de berörda partnerländerna och göra människorna medvetna om associeringsavtalens karaktär, förmåner och krav.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaterna, regeringarna och parlamenten i de länder som ingår i det östliga partnerskapet samt i Ryska federationen, Europarådets parlamentariska församling och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

P7_TA(2013)0384

Strategin för inre säkerhet i EU

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2013 om andra rapporten om genomförandet av strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen (2013/2636(RSP))

(2016/C 093/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 april 2013 *Andra rapporten om genomförandet av strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen* (COM(2013)0179),
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2012 om Europeiska unionens strategi för inre säkerhet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas (interimsbetänkande) ⁽²⁾,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan (COM(2010)0171),
- med beaktande av Europeiska unionens strategi för inre säkerhet, som antogs vid rådets möte den 25 februari 2010,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0207.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0245.

Torsdagen den 12 september 2013

- med beaktande av rådets slutsatser av den 7 juni 2013 om fastställande av EU:s prioriteringar i kampen mot grov och organiserad brottslighet 2014–2017,
- med beaktande av Europol:s rapport om den rådande situationen för och tendenserna inom terrorismen i Europa (TE-SAT) 2013,
- med beaktande av Europol:s hotbilsbedömning avseende den grova och organiserade brottsligheten i EU (Socta) 2013,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Evaluation of the EU policy cycle on serious and organised crime 2011–2013* (SWD(2013)0017),
- med beaktande av artiklarna 2 och 3.2 i fördraget om Europeiska unionen och avdelning V kapitlen 1, 2, 4 och 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 6, 7, 8, 10.1, 11, 12, 21, 47–50, 52 och 53,
- med beaktande av relevant rättspraxis från europeiska och nationella författningsdomstolar för proportionalitetskriteriet och vikten av att detta tillämpas av de offentliga myndigheterna i ett demokratiskt samhälle,
- med beaktande av relevanta domar från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av rapporten från François Crépeau, FN:s särskilde rapportör för migranters mänskliga rättigheter, i en studie av den 24 april 2013 om förvaltningen av EU:s yttre gränser och dess inverkan på migranters mänskliga rättigheter,
- med beaktande av frågan till kommissionen om den andra rapporten om genomförandet av strategin för inre säkerhet i EU (O-000068/2013 – B7-0213/2013),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Lissabonfördraget är en vidareutveckling av Maastrichtfördraget, med syftet att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Lissabonfördraget gör det möjligt att lägga grunden till utvecklingen av en gemensam säkerhetspolitik inom EU och en säkerhetsagenda som är gemensam för EU och dess medlemsstater, som båda ska vara förankrade i rättsstatsprincipen och respekten för demokratiska värden, allmänna friheter, grundläggande rättigheter och solidaritet och vara föremål för en demokratisk kontroll på EU-nivå och nationell nivå. Dessa förutsättningar återspeglar EU:s och medlemsstaternas internationella åtaganden i linje med i synnerhet Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt de av FN:s fördrag och konventioner som EU och medlemsstaterna är parter i.
  - B. Säkerhetspolitiken får inte enbart vara inriktad på repressiva åtgärder, utan måste även innehålla en förebyggande del, något som är särskilt nödvändigt i tider då allt större ekonomiska och sociala klyftor äventyrar den sociala pakten och åtnjutandet av de grundläggande fri- och rättigheterna.
  - C EU-medborgarnas säkerhet är avgörande
  - D. Medlemsstaterna och kommissionen har ännu inte riktigt tagit itu med alla följder av Lissabonfördragets ikraftträdande, och parlamentet fortsätter således att spela en relativt marginell roll i och med att de ståndpunkter parlamentet intar, bland annat om behovet av att beakta Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inte integreras i beslutsfattandet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande (EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 49).

Torsdagen den 12 september 2013

- E. Strategin för inre säkerhet 2010–2014 fastställer fem prioriterade områden där EU kan tillföra ett mervärde: stoppa kriminella nätverks verksamhet på internationell nivå och bidra till att sådana nätverk upplöses, förebygga terroristattacker, förbättra it-säkerheten, säkerställa gränssäkerheten och öka EU:s förmåga att stå emot naturkatastrofer. Strategin kan endast genomföras om den garanterar den fria rörligheten för personer och migranter och asylsökandes rättigheter samt säkerställer att EU och medlemsstaterna fullgör alla sina internationella skyldigheter.
- F. Enligt den andra årsrapporten om genomförandet av strategin för inre säkerhet är alla fem mål fortsatt relevanta, och rapporten ger en bild av det nuvarande läget, de framsteg som har gjorts hittills och vägen framåt.
1. Europaparlamentet beklagar att kommissionen i sitt meddelande av den 10 april 2013 om den andra rapporten om genomförandet av strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen inte gör någon egentlig kritisk granskning av de åtgärder som har vidtagits inom strategin för inre säkerhet, utan upprepar samma prioriteringar som i det första meddelandet från november 2010, och underlåter att ta hänsyn till i synnerhet konsekvenserna av införlivandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna, där de flesta artiklarna omfattar inte bara EU-medborgarna utan alla människor som befinner sig i EU.
  2. Europaparlamentet noterar det arbete som har utförts för att ta fram strategin för inre säkerhet och de huvudprinciper som styr strategin, som syftar till att göra det möjligt för samtliga EU-institutioner och medlemsstater att arbeta mot samma mål. Parlamentet betonar att frihet, säkerhet och rättvisa är mål som måste eftersträvas parallellt, och påpekar att frihet och rättvisa kan uppnås endast om säkerhet alltid eftersträvas i enlighet med principerna i fördragen, rättsstatsprincipen och EU:s skyldigheter i fråga om grundläggande rättigheter. Parlamentet anser att EU:s säkerhetsåtgärder bör fokusera på verksamhet som bevisligen minskar brottslighet och förebygger terroristattacker, och att denna verksamhet ska genomföras i enlighet med principerna om nödvändighet, proportionalitet och respekt för de grundläggande rättigheterna samt på grundval av vederbörlig tillsyn och ansvarsskyldighet.
  3. Europaparlamentet betonar att inre säkerhet inte undantas från EU:s och medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de grundläggande rättigheterna, och uttrycker djup oro över att EU:s institutioner och medlemsstaternas myndigheter och medborgare har blivit utsatta för hemlig övervakning av medlemsstater, tredjeländer och tredje man i samarbete med privata företag. Parlamentet uppmanar EU:s och medlemsstaternas institutioner att utreda ärendet och vidta uppföljningsåtgärder. Parlamentet betonar att en eventuell EU-strategi för inre säkerhet måste bygga på en gemensam syn på begreppen "inre" och "yttre". Dessutom måste den syfta till att skydda EU:s institutioner och EU:s medlemsstater och dess medborgare från olaglig utländsk övervakning och otillbörlig påverkan och manipulation. Parlamentet kräver en förstärkning av säkerheten och sekretessen för EU:s kommunikations- och logistiksystem mot övervakning från tredje man eller utlandet. Parlamentet framhåller att medborgarnas rätt till integritet och uppgiftsskydd samt rätten att få tillgång till handlingar och uppgifter är grundläggande europeiska värden och rättigheter som måste upprätthållas på alla nivåer och i alla sammanhang.
  4. Europaparlamentet påminner om att parlamentet nu är en fullfjädrad institutionell aktör på det säkerhetspolitiska området som därmed har rätt att aktivt delta såväl i fastställandet av strategins grundläggande delar och prioriteringar som vid utvärderingen av relevanta instrument, bland annat genom regelbunden övervakning av genomförandet av strategin, vilken ska utföras gemensamt av Europaparlamentet, de nationella parlamenten och rådet i enlighet med artiklarna 70 och 71 i EUF-fördraget.
  5. Europaparlamentet anser att en nödvändig förutsättning för att strategin för inre säkerhet ska bli effektiv är att man genomför vederbörliga analyser av hot som måste bemötas. Parlamentet påminner kommissionen om dess åtagande att utarbeta en sektorsövergripande sammanställning av naturliga faror och hot som orsakats av människor (avsiktligt eller oavsiktligt) i EU. Parlamentet påminner Europeiska rådet om dess skyldighet enligt artikel 222 i EUF-fördraget att regelbundet utvärdera de hot som EU utsätts för, och uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag om hur denna skyldighet bäst kan fullgöras genom att föra samman de i dag så splittrade och snävt utformade hot- och riskbedömningar som utförs på EU-nivå och nationell nivå.
  6. Europaparlamentet konstaterar att effektiviteten i Europols utvärderingar och analyser av terroristhot och annan brottslig verksamhet till stor del beror på hur villiga medlemsstaternas myndigheter är att förse Europol med information. Parlamentet föreslår att medlemsstaternas skyldighet att samarbeta med Europol stärks, så att medlemsstaterna förser Europol med mer information.

Torsdagen den 12 september 2013

7. Europaparlamentet påminner om att ett av de största hoten mot EU:s inre säkerhet är den organiserade brottsligheten, inklusive maffiaorganisationer. Parlamentet noterar med tillfredsställelse de framsteg som medlemsstaterna och kommissionen har gjort inom ramen för EU:s policycykel för organiserad och grov internationell brottslighet, och uppmanar medlemsstaterna att göra förnyade åtaganden och anslå tillräckliga resurser. Parlamentet anser att man bör främja gemensamma rättsliga normer och operativa instrument, såsom konfiskering, europeiska utredningsorder och gemensamma utredningsgrupper. Parlamentet anser att det rättsliga och polisiära samarbetet mellan medlemsstaterna och EU såväl som med tredjeländer måste stärkas, med respekt för EU:s lagstiftning och internationella åtaganden beträffande de grundläggande fri- och rättigheterna, rättsstatsprincipen samt skyddet för personuppgifter och privatlivet för medborgare och bosatta i EU, och begär att parlamentet bör få spela en avgörande roll i utvärderingen och utformningen av politiken för inre säkerhet, eftersom den har djupgående konsekvenser för de grundläggande rättigheterna för alla som bor i EU. Parlamentet understryker följaktligen att det är nödvändigt att se till att denna politik omfattas av behörigheten för den enda EU-institutionen som valts av folket för att granska och demokratiskt kontrollera EU:s politik på området för frihet, säkerhet och rättvisa.

8. På grundval av det befintliga samarbetet mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten lägger Europaparlamentet på nytt fram idén om en parlamentarisk policycykel, som bör anpassas i detalj efter kommissionens årsrapporter på området och avslutas med ett årligt parlamentsbetänkande om det aktuella läget för strategin för inre säkerhet.

9. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att bekämpa våldet mot minderåriga och kvinnor.

10. Europaparlamentet ser positivt på att kampen mot illegal handel med skjutvapen har tagits med bland EU:s prioriteringar i kampen mot organiserad brottslighet. Parlamentet väntar dock fortfarande på att kommissionen ska ta fram den övergripande strategin för skjutvapen, inklusive användning av skjutvapen i samband med människohandel, organiserad brottslighet och terrorism.

11. Europaparlamentet beklagar att man inte har följt Europols rekommendation att göra kampen mot penningtvätt till en särskild EU-prioritering i kampen mot organiserad brottslighet. Parlamentet är fullt övertygat om att olika sorters organiserad brottslighet, såsom penningtvätt, miljöbrott och företagsbrott och korruption, är sammanlänkade och ömsesidigt stärker varandra, och uppmanar kommissionen och rådet att snarast prioritera kampen mot korruption och penningtvätt.

12. Europaparlamentet understryker att kampen mot terrorism är en prioritering i strategin för inre säkerhet. Enligt Europol är terrorisshotet i EU verkligt, även om det tar sig mycket varierande uttryck. Parlamentet ifrågasätter dock EU:s prioriteringar i fråga om var terrorisshotet egentligen kommer ifrån, och påpekar att ökad prioritet måste ges åt en förebyggande politik, vid sidan av repressiva åtgärder. Parlamentet konstaterar att man i högre grad måste fokusera på riktade polisiära åtgärder och underrättelsetjänster, och sätta in lämpliga ekonomiska och mänskliga resurser, så att terroristattacker faktiskt kan förhindras. Parlamentet påminner om vikten av att man förhindrar finansiering av terrorism, och ser fram emot förslaget om en ram för rättsliga och administrativa åtgärder, såsom frysning av tillgångarna för personer som misstänks för terrorism i enlighet med artikel 75 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en vederbörlig analys av typen och omfattningen av hot till följd av en framväxande våldsbenägen politisk radikaliserings. Parlamentet anser att man måste utveckla metoder för att möjliggöra tidig upptäckt av tecken på en sådan radikaliserings och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta till vara sådan information i sin verksamhet, även i förebyggande syfte. Parlamentet är oroat över det faktum att allt fler individer av europeisk eller utomeuropeisk nationalitet agerar på egen hand och reser till konfliktområden för att sedan återvända till EU, eftersom de utgör en ny typ av risk som inte kan hanteras med konventionella terroristbekämpande åtgärder. Parlamentet vill uppmantra utbyte av bästa praxis för att förhindra en radikaliserings bland unga och stöder förslaget om en uppsättning gemensamma verktyg inom EU. Parlamentet förväntar sig att man vid utvärderingen av rambeslutet om bekämpande av terrorism tar alla dessa faktorer i beaktande, och framhåller att befintliga verktyg för att motverka terrorism i högre grad måste samverka.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och övriga EU-institutioner och EU-organ att noggrant kartlägga våldsbenägna högerextremistiska rörelser inom EU och vidta konkreta åtgärder för att bekämpa våldshandlingar från dessa.

Torsdagen den 12 september 2013

14. Europaparlamentet understryker att den privata sektorn, särskilt finanssektorn, har en avgörande roll att spela när det gäller att bekämpa finansieringen av organiserad brottslighet och terroristverksamhet genom att fastställa och rapportera bedrägerier, penningtvätt och andra suspekta transaktioner. Parlamentet påpekar att finanssektorn i högre grad måste samarbeta med myndighetsorgan så att man kan identifiera brister i de befintliga bestämmelserna och sätta in innovativ teknik för att hantera dessa problem. Parlamentet betonar att man måste förstå att det krävs en samordnad strategi där samtliga aktörer på medlemsstats- och EU-nivå deltar för att på ett effektivt sätt kunna bekämpa organiserad brottslighet och terrorism.

15. Europaparlamentet anser att kritiska infrastrukturers förmåga att stå emot naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan bör stärkas. Parlamentet beklagar att det nuvarande direktivet om skyddet av europeisk kritisk infrastruktur (2008/114/EG⁽¹⁾) inte fungerar som det ska och uppmanar kommissionen att föreslå ändringar till detta direktiv för att förbättra det.

16. Europaparlamentet anser att en statistisk undersökning av de naturliga hoten måste göras, i vilken man anger de mest kritiska områdena, och att man utifrån detta sedan kan utveckla ett automatiskt insats- och räddningssystem som effektivt kan reagera i krissituationer.

17. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att man med kraft bekämpar miljöbrott och ekonomisk brottslighet, oavsett vem som begår dem, eftersom konsekvenserna av dessa brott påverkar EU-medborgarnas levnadsvillkor synnerligen negativt, särskilt i kristider.

18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande av ett initiativ mot cigarettsmuggling, och har stora förväntningar på detta.

19. Europaparlamentet noterar att kampen mot it-brottslighet prioriteras i strategin för inre säkerhet. Parlamentet anser att it-brottslighet är ett växande hot mot EU och en viktig faktor som möjliggör annan brottslig verksamhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att anslå tillräckliga medel till det nya europeiska it-brottscentrumet och uppmanar alla medlemsstater att ratificera Europarådets konvention om it-brottslighet. Parlamentet erinrar om att man i samband med att personuppgifter behandlas och samlas in som en del av strategin för inre säkerhet alltid måste respektera EU:s regler om personuppgiftsskydd, i synnerhet de regler som rör nödvändighet, proportionalitet och laglighet, liksom relevant EU-lagstiftning och Europarådets konventioner på området. Parlamentet erinrar om den särskilda uppmärksamhet som bör ägnas åt barnens situation i den digitala miljön och om vikten av att bekämpa barnpornografi. Parlamentet stöder en utvidgning av den globala alliansen mot sexuella övergrepp mot barn på nätet.

209. Europaparlamentet upprepar att EU:s polissamarbete och rättsliga samarbete, bland annat genom Europol, Europeiska polisakademien (Cepol) och Eurojust, liksom genom tillhandahållandet av lämplig utbildning, måste stärkas för att strategin för inre säkerhet ska få genomslag, och att samarbetet måste involvera såväl de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som EU:s institutioner och organ. Parlamentet anser att detta samarbete inte ska begränsas enbart till identifiering och gripande av personer som misstänks ha begått brott, utan även inriktas på att förebygga brott och förhindra återfall i brott. Parlamentet noterar kommissionens förslag på området, bland annat om att reformera Eurojust och anta en lagstiftning för att kunna inrätta en europeisk åklagarmyndighet. Parlamentet erinrar om att maktfördelningen mellan domstols- och polisväsende och deras respektive oberoende måste respekteras.

21. Europaparlamentet stöder inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet som bland annat ska skydda EU:s budget på ett effektivare sätt, och uppmanar kommissionen att omgående lägga fram ett förslag om detta.

22. Europaparlamentet beklagar att strategin för inre säkerhet fortfarande saknar en lämplig "rättslig dimension". Parlamentet påminner, i linje med Stockholmsprogrammet, om att det ömsesidiga förtroendet måste stärkas genom att man gradvis utvecklar en europeisk rättskultur som baseras på mångfalden av rättssystem och enhetligheten genom europeisk lag, och att denna kultur måste medföra respekt för rättssamhället, demokratiska värden och mänskliga rättigheter och inte får begränsas enbart till förföljelser av brotts- och terroristmisstänkta. Parlamentet lyfter fram det ömsesidiga förtroendet som en förutsättning för att ett rättsligt samarbete ska kunna uppmuntras och anser att ett sådant ömsesidigt förtroende endast kan skapas genom att enhetliga standarder om medborgerliga rättigheter och ett processrättsligt skydd införs och respekteras.

⁽¹⁾ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

Torsdagen den 12 september 2013

23. Europaparlamentet betonar vikten av att man utvecklar en integrerad gränsförvaltning som säkerställer en enhetlig, säker och högkvalitativ kontroll av de yttre gränserna och samtidigt underlättar ett lagligt resande över de yttre gränserna och främjar rörligheten inom Schengenområdet. Parlamentet välkomnar Schengens informationssystem II som nyligen införts och uppmanar Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) att säkerställa en högkvalitativ operativ förvaltning av det nya systemet. Parlamentet förväntar sig att det nya europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) är i full drift senast i slutet av 2014 och menar att det kommer att bli ett effektivt instrument som kommer att göra det lättare att upptäcka, förebygga och bekämpa gränsöverskridande brottslighet och illegal migration men även att skydda och rädda livet på migranter. Parlamentet betonar att möjligheterna att ta fram nya it-system inom området för migration och gränsförvaltning, såsom initiativen för smarta gränser, bör undersökas noggrant, särskilt mot bakgrund av nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna, och att de bör tas fram först när lämpliga rättsliga instrument har antagits. Parlamentet välkomnar särskilt den nya överenskommelsen om utvärderingsmekanismen för Schengen och uppmanar kommissionen att fullgöra sina nya åtaganden för att säkerställa att Schengenregelverket respekteras inom hela Schengenområdet. Parlamentet betonar att ett återinförande av kontroller vid de inre gränserna bör ses som en exceptionell åtgärd som endast ska vidtas som en sista utväg och att hänsyn då inte endast ska tas till säkerhetsaspekterna, utan även till konsekvenserna för mobiliteten och den fria rörligheten. Parlamentet betonar att det stora antal tredjelandsmedborgare som migrerar och korsar de yttre gränserna inte nödvändigtvis ska betraktas som ett hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten. Parlamentet upprepar sitt starka stöd för Bulgariens och Rumäniens anslutning till Schengenområdet och uppmanar även rådet att godkänna deras anslutning, eftersom detta kommer att främja det ömsesidiga förtroendet och solidariteten, som är en förutsättning för att en hög säkerhet ska kunna garanteras inom EU.

24. Europaparlamentet betonar vikten av ett stärkt ömsesidigt förtroende mellan olika polisstyrkor för att främja samarbetet, de gemensamma utredningsgruppernas arbete och informationsutbytet. Parlamentet framhåller i detta sammanhang vikten av en europeisk polisutbildning.

25. Europaparlamentet anser att utarbetandet och genomförandet av strategin för inre säkerhet i högre grad måste inriktas på det befintliga samspelet mellan säkerhetspolitikens interna och externa aspekter, och att de EU-institutioner och EU-organ som är verksamma på området rättsliga och inrikes frågor i sitt arbete bör beakta båda dessa aspekter helt i enlighet med EU-lagstiftningens värden och principer och med stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att även utvärdera vilka konsekvenser strategin för inre säkerhet får för EU:s strategi för yttre säkerhet, och då även med avseende på skyldigheten att respektera och främja grundläggande fri- och rättigheter och demokratiska värden och principer såsom de är formulerade i de internationella dokument, konventioner och avtal som man undertecknat. Parlamentet beklagar att genomförandet av 2011 års färdplan för att stärka banden mellan GSPF och området med frihet, säkerhet och rättvisa inte löper som det ska och uppmanar Europeiska utrikestjänsten att skynda på arbetet.

26. Europaparlamentet påpekar att den nuvarande strategin för inre säkerhet löper ut 2014. Parlamentet uppmanar kommissionen att börja förbereda nästa strategi för inre säkerhet för 2015–2019, där hänsyn ska tas till Lissabonfördragets ikraftträdande och införlivandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna i EU-lagstiftningen. Parlamentet anser att denna nya politik bör grundas på en ingående, oberoende och extern utvärdering av den nuvarande strategin och dess instrument som tar hänsyn till framtida utmaningar och genomförs efter ett omfattande samråd med berörda parter. Parlamentet uppmanar rådet att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets bidrag till den nya strategin för inre säkerhet innan den antas.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet samt till de nationella parlamenten.

P7_TA(2013)0385

EU:s strategi för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2013 om EU:s strategi för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen (2013/2685(RSP))

(2016/C 093/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt ingressen och artiklarna 3 och 6,